

Maccabiada 2005 - o medalie pentru România

La ediția din acest an a „Maccabiadei“, desfășurată în mod tradițional în Israel, România a fost reprezentată de trei tineri: **Gloria Suci** (tenis), **Mihai Grunberg** (șah) și **Ranko Szuhane** (șah). Cei doi timișoreni și sportiva, care studiază azi în Germania, la Tübingen, au făcut o figură frumoasă în fața colegilor veniți din toate colțurile lumii. **Andrei Sommer**, reprezentantul Societății „Maccabi“ România și șeful delegației, ne-a relatat: „Această «Maccabiada» a avut cea mai mare amploare de până acum, cu peste 6.000 de sportivi din 53 de țări. Peste 4.000 au venit din Diaspora, iar acest lucru este cu atât mai semnificativ dacă ținem cont de situația de securitate, care, în trecut, a făcut ca participarea să fie mai redusă. «Maccabiada» a fost o experiență extraordinară pentru noi toți, în special, pentru că am fost seduși de Israel. Gloria, care era pentru prima oară în Israel, s-a

de deschidere de pe stadionul «Ramat Gan». Când ne pregăteam de ceremonia de deschidere, delegația noastră a părut brusc mai numeroasă. Au venit să ne salute evreei români din diverse alte

delegații - trei sau patru din Israel, un jucător de tenis de masă din delegația S.U.A., antrenorul echipei de gimnastică feminină a lui «Maccabi» Canada, un băiat din Chile. Cu toții s-au bucurat foarte mult că «e și România aici» și ne-au urat succes în competiții. Am vorbit și cu dl Felix Pascal, care a organizat prima delegație românească postbelică, la a 14-a «Maccabiada», în 1993. Și el s-a bucurat că participăm și s-a oferit să ne ajute cu ce poate din Israel, unde locuiește acum“.

Deși a avut doar trei competitori, România s-a întors totuși cu o medalie - un rezultat mai mult decât lăudabil. Timișoreanul **Ranko Szuhane** a obținut medalia de bronz și s-a întors fericit după această experiență pe care a considerat-o unică.

Luciana Friedmann
carmelaf77@yahoo.com

Pentru cei care nu știu ce este „Hidon Hatanah“, trebuie să menționăm că este un concurs internațional pe teme biblice, ce are loc în Israel, și la care sunt prezenți tineri din lumea întreagă. Prima oară am auzit despre această competiție de la ceilalți participanți din România, care mi-au spus cât de specială a fost această experiență pentru ei și care m-au convins să particip în acest an. Am început să învăț din Tanah și, la 14 aprilie, am luat parte la faza națională, care a avut loc la Biblioteca Templului Coral din București.

„Hidon Hatanah“ 2005

După un test care nu a fost tocmai ușor, am reușit să ies pe primul loc și, împreună cu **Magda Petrușcă** (ocupanta locului al doilea), ne-am calificat la faza internațională ce a avut loc la Ierusalim. După niște mici probleme la aeroport, am ajuns la Ierusalim. Acolo ne-au întâmpinat, cu deosebită căldură, organizatorii și madrihimii.

Prima săptămână a fost dedicată, în special, studiului organizat de Tanah, după care a avut loc și primul test de

care depindea și calificarea noastră în concurs. Competiția are două finale: „Hidon Ha Tfutot“ (a Diasporei, în care sunt incluși primii 16 clasați din țări diferite, fără Israel) și a doua, finala mare, în care se clasifică primii 18 concurenți și care are loc în Ierusalim, de Iom Haațmaut. Eu m-am calificat la finala pentru Diaspora, unde am ocupat locul 10.

A doua săptămână a început cu voluntariatul nostru la o organizație de ajutorare a persoanelor sărace, de Iom Haațmaut, după care am participat la o întâlnire cu liderii ai Armatei Israeliene. A doua zi, am fost invitați să-l cunoaștem pe premierul Israelului, Ariel Sharon, care a purtat cu noi o discuție despre situația actuală a Israelului. A urmat vizitarea Knesset-ului și întâlnirea cu purtătorul de cuvânt al Parlamentului israelian.

În cursul săptămânii, am mai avut întâlniri cu ministrul educației, am participat la ceremonia de Iom Hașoah, Iom Hazikaron și Iom Haațmaut, dar nu trebuie să uit de finala

mare (care a fost câștigată de un israelian) și de vizita la Massada.

În a treia săptămână, și ultima, am pornit spre nordul Israelului. Am văzut peisajele foarte frumoase de la Rosh Hanikra, am plantat un copac la o rezervă a Keren Kayemet Lelsrael și am mai văzut multe locuri frumoase. Dar cel mai interesant lucru s-a întâmplat în ultimele trei zile, când am fost în Gadna. Acolo am putut vedea ce înseamnă să fii soldat în Tzahal. Am făcut instrucție, am tras cu arma, ne-am acomodat cu viața de armată. Cel mai important lucru a fost că am văzut Israelul și mi-am făcut foarte mulți prieteni din toată lumea.

Sfatul meu este să participați cât mai mulți la acest concurs, pentru că aveți doar de câștigat din foarte multe puncte de vedere. Unul și cel mai important este acela că veți învăța istoria poporului evreu. Sper că v-am convins să participați pe cât mai mulți dintre voi și vreau să le urez succes celor care vor participa.

Liviu Goldenberg
everzef@yahoo.com

O călătorie aproape dantescă... din Infern în Paradis

Marșul Supraviețuitorilor este o experiență care cu greu poate fi uitată de oricine care participă la acest program. Pentru mine a fost o șansă foarte bună de a vedea ceea ce numai în filme văzusem sau știam din cărți. Dar una e să vezi în filme și să citești și alta să vezi Majdanek, Auschwitz-Birkenau pe viu și să auzi povestea unui om care a supraviețuit Auschwitz-ului, sau povestea polonezului numit „Drept între popoare“ de către Israel.

Să vezi la Majdanek barăcile, multe rămase la fel ca înainte (barăcile unde dormeau evreei - oameni de fapt - din acest lagăr, sau cele unde erau păstrate lucrurile personale, „captura“ naziștilor: pantofii acelor oameni - munți întregi de pantofi -, o parte din părul oamenilor etc.).

La fel de impresionantă a fost și ziua marșului propriu-zis din Polonia, ziua de Iom Hașoah, când toate delegațiile lumii au mărșăluit pe un drum, zic eu, al speranței ca astfel de evenimente oribile pentru istoria umanității să nu

se mai repete. Apoi, după aceste zile petrecute în Polonia, **Marșul** a continuat în Israel. O altă experiență

foarte interesantă și plăcută, trăită în Israel. Deși pentru a doua oară în Țara Sfântă, m-am simțit exact ca la prima

mea vizită în Israel. Pe lângă Kotel, am vizitat Casa lui Dizengoff - unde s-a semnat Declarația de Independență a Israelului, am mers sub cartierul arab din vechiul Ierusalim și am observat vechea dispunere a Celui de-al Doilea Templu. Am putut lua parte, pentru prima dată, la sărbătorirea în Israel a zilelor de Iom Hazikaron și Iom Haațmaut și am avut oportunitatea să văd cum se celebrează aceste două zile importante, nu numai pentru israelieni, ci și pentru toți evreei din întreaga lume. Am avut ocazia să simt ceea ce înseamnă sărbătorirea adevărată a unei zile naționale, mai ales că era vorba de Ziua Independenței Israelului. Este un sentiment unic de Ziua Independenței, ca și de cea a comemorării soldaților căzuți în războaie și a victimelor atentatelor. Este un sentiment care nu poate fi descris în două-trei cuvinte, e un sentiment ce se trăiește din plin când ești prezent acolo! A fost magnific! Mulțumesc!

Daniel Orenstein
opauldaniel@yahoo.com

